

OPONENTNÍ POSUDEK
BYDLENÍ PODOLÍ

autor / diplomant: Bc. Emily Hillová, **název diplomové práce:** Bydlení Podolí

vedoucí práce: MgA. Ondřej Císler, Ph.D., **oponent práce:** MgA. Markéta Zdebská
akademický rok / semestr: 2024 – 25 / letní, **ústav:** 15118 Ústav nauky o budovách

zadání diplomové práce (zdroj: portfolio diplomanta)
„městské adaptabilní bydlení, studentské bydlení“

NÁVRH HODNOCENÍ
B

V Praze dne 27. 1. 2025 zpracovala
MgA. Markéta Zdebská

Emily navrhla komplex dvou staveb v zajímavé lokalitě s bohatou minulostí, poutavou morfologií i pestrou stávající zástavbou. Jde o jeden z půvabných záhybů v pražském Podolí.

Musím předeslat, že ta práce je skvělá na mnoha úrovních. Oceňuji zejména komplexnost výstupu, grafické zpracování a odvalu předestřeného tvarosloví, které nemusí být pro každého lahodné, ale každopádně nutí k zamyšlení. A to mě na tom hodně baví. Takže i když s některými výstupy budu polemizovat, nemění to nic na obecné kvalitě předložené práce. Ta je nesporná.

Pro mě je například v nečekané poloze dialog s okolím i mezi navrženými stavbami. V této souvislosti zkoumám předložená východiska a přemýšlím o avizované efektivitě a flexibilitě.

Když totiž sleduji popisovanou návaznost objektů na své okolí, vidím vedle objektu „A“ menší dům s okny ve štítu, k němuž se novostavba výškou uliční hmoty přimyká. Ptám se, zda jde o citlivost, nebo o zbytečné zafixování výšky. A co by se dělo s prostorovými vztahy, na které se diplomantka odvolává, pokud by v budoucnu na sousední parcele mělo vzniknout něco vyššího. Asi by mělo, když hledáme odpověď na krizi bydlení... A má smysl ta obrovská terasa v kontaktu s ložnicemi bytů, otevírající se nad křižovatkou a dále směrem k řece? Nenašel by se způsob, jak stavbu navrhnout efektivněji s využitím pavlačí, které nad terasou zejí v několika patrech prázdnotou? Šlo Emily o rozdělení hmoty? O míru „blokovitosti“ a „soliternosti“? O průhled z kopce dolů a zpět z křižovatky vzhůru?

Objekt „B“ se tváří ve své hmotě racionálně a jeho vzhled je na rozdíl od rozeklanosti svého protějšku možná až příliš rigidní. Svým řádem a proporcemi připomíná brutalistní výstavbu z dob socialismu. Ptám se, jestli to tak musí být. Je tu totiž hmatatelná jistá nevyváženost. Neměl by dům v uličním profilu na ulici trochu víc myslet? Nejde jen o obyvatele domu, ale i o lidi, kteří jdou kolem a kteří třeba mají mít chuť vstoupit...

Z hlediska programu pročítám nejdříve analýzu. Pokud mi krásně a přehledně zpracovaná data říkají, že je v lokalitě už teď nedostatek školek, ale pak vidím bydlení pro mladé a dvě dětské skupiny po 18 dětech, obávám se, že to ten deficit vyplývající z analýzy nepokryje. Možná by ale děti mohly expandovat do coworku? Protože společných prostor, které lze v domě pro práci využívat je dost a snad by mohly být přístupné veřejnosti, aby byly domy více koncentrované?

Dispozice jsou velmi přesvědčivé, obzvláště příjemné je pak umístění kuchyně uprostřed 1 + kk, v místě, kde je jindy jen průchod méně atraktivní částí místnosti ke světlu, k oknu. Nicméně u sdíleného bydlení v objektu „B“ jsou až příliš luxusní společné obývací a terasy, které s avizovanou efektivitou nemají příliš společného. Ta se projevuje pouze v jednotlivých pokojích, kde by ale pár centimetrů navíc udělalo naopak obrovskou službu.

Co se týče slibované flexibility, tak ta je chvályhodná a v organizaci prostoru dobře vyřešená, ale 25 cm tlustý CLT panel ji z mnoha důvodů nezajistí. Panely jsou zde navíc nevhodné z pohledu akustiky, protože nedokáží splnit požadavky na útlum pro mezi bytovou příčku. Je potřeba svědomitě klást všechny požadavky vedle sebe a hledat řešení, která je dokáží uspokojit. Bylo by vhodné, pro vnitřní členění prostoru, zvážit jiný konstrukční systém, například „two by four“, s izolací a lehkým opláštěním, u kterého lze docílit obdobného vzhledu, ale také požadovaných vlastností.

Prostor ke zlepšení by byl v parkování, kde je trochu podezřelá obalová křivka v zatáčce, v těsné blízkosti obloukové zdi hned za výjezdem / vjezdem do výtahu. Problematické je také umístění invalidního stání v cestě do domu - pokud dotyčný zaparkuje jinak, než mu říká výkres.

Jako hlavní předobraz návrhu vnímám záběr z vnitrobloku domu „A“ - tady je krystalicky jasné o co jde, vidím onu koncentrovanost, vidím zde naplněná očekávání a předsevzetí a odpovědi na všechny otázky.

Oproti tomu se nemohu zbavit dojmu, že uliční prostor neví co si počít a jak se má tvářit. Vidím ledoborec a vyhrzlou velrybu na břehu Vltavy a pokračování v pocitu rozbitosti, který diplomantka v úvodu sama popisuje. Možná to ale k této části Prahy patří a mají zde přibývat domy, které překotně odráží vše ze svého okolí. Okolí tak bohatého, že na něj myslím neexistuje jednoznačná odpověď.

Pevně tedy věřím, že Emily ví, co dělá a těším se na její další počiny v její bohaté budoucí praxi!